

[Kristine Heltberg.]

betænkelige fordyrelse af en del af levnedsmiddelsektoren, der måske i særlig høj grad rammer unge under uddannelse, nemlig mejerivarerne. Vi må beklage, at denne situation foreligger, og håbe, at der ad andre veje kan skaffes midler til hjælp for de unge mennesker, hvis situation her er væsentligt forværret.

Vi må med henblik på en senere revision af loven fastholde princippet om stipendiestøtte i modsætning til lån. Vi må håbe på en speciel hensyntagen til gruppen 16—19-årige under uddannelse. En støtte her vil være af største betydning for at modvirke den sociale slagside, vi har at kæmpe med i uddannelserne i øjeblikket.

Vi må i øvrigt meget stærkt advare imod en yderligere forringelse af det system for uddannelsesstøtte, vi har i øjeblikket, og håbe på, at der snart ved en revision af loven kan opnås helt anderledes resultater i retning af at imødegå den meget berettigede kritik på dette felt.

Undervisningsministeren (Knud Heinesen): Jeg vil gerne takke ordførerne for tilslutningen til lovforslaget og for det, som hr. Samuelson udtrykte det, meget grundige udvalgsarbejde, som er foregået.

Til hr. Knud Nielsen skal jeg kun sige, at jeg er ganske enig i de betragtninger, han fremførte, og som jeg derfor ikke behøver at gentage.

Til fru Ellen Strange Petersen skal jeg loqt bemærke, at jeg ikke deler det synspunkt, at hovedvægten på de senere uddannelsesstrin bør lægges på lån, og jeg henviser her blot til mine bemærkninger ved første behandling. Jeg har ikke noget at føje hertil.

Med hensyn til fru Ellen Strange Petersens betragtninger om godtgørelsesordningen til forsøgslærlingene, minder jeg om, at denne godtgørelsesordning har den ganske særlige baggrund, at for at undgå en forvridning i de nye faglige grunduddannelser, i de erhvervsfaglige forsøgsuddannelser, fandt vi det nødvendigt, at denne godtgørelsesordning svarede til den gennemsnitlige lærlingeløn inden for det pågældende område.

Jeg deler, som vi også var inde på det, tror jeg ved første behandling, naturligvis

fuldstændig den kritik, som hr. Brøndlund Nielsen og også andre fremførte af de nuværende uddelingskriterier. Jeg tror, det i stigende grad er opfattelsen rundt omkring i landet, at de virker fuldstændig urimelige og særlig over for beskedne lønmodtagerindkomster og i særlig grad i hjem, hvor både manden og konen arbejder, medens andre har nemmere ved at klare det. Det er ulykkeligt, at det til trods for mange tekniske undersøgelser ikke har været muligt at finde frem til et andet uddelingskriterium, og jeg synes, at situationen bliver mere og mere uholdbar. Jeg håber derfor, at det meget hurtigt vil lykkes at finde frem til et andet grundlag for uddelingen end den skattepligtige indkomst.

Med hensyn til den kritik af støtten til eleverne på 10. klassetrin, som har været ret udbredt og givetvis har været det på grund af en lang række misbrug af denne støtte, idet hjemmene øjensynlig ikke helt har forstået, at denne støtte er en støtte til hjemmets økonomi og ikke en støtte til indkøb af forskellige varige forbrugsgoder for de enkelte elever, vil jeg sige, at jeg ser ikke rigtig nogen løsning i det af hr. Brøndlund Nielsen stillede forslag. At gennemføre en kommunal støtteordning for visse af de ikke-undervisningspligtige elevuddannelser mener jeg ikke tjener noget formål. Kommunerne er i de fleste tilfælde så store, at det personlige kendskab som oftest vil være ringe, og i alle tilfælde vil ulempen ved at indføre en særordning for visse uddannelsessøgende være større end den fordel, der eventuelt kunne opnås ved det.

Som svar på hr. Samuelsons konkrete spørgsmål skal jeg sige, at der bliver ikke givet besked fra statens uddannelsesstøtte til skattemyndighederne om de udbetalte beløb. Det er B-indkomst, og der består derfor ingen pligt for uddannelsesstøtten til at give disse oplysninger, men jeg synes afgjort, at spørgsmålet er værd at overveje, og min umiddelbare indstilling er, at en sådan oplysningspligt ville være rimelig. Jeg vil i hvert fald ved først givne lejlighed drøfte spørgsmålet med finansministeren.

Jeg deler naturligvis fuldstændig fru Kristine Heltbergs betragtninger om, at vi er meget langt fra intentionerne, og jeg skal også være den første til at beklage, at vi ikke kan leve op til det, vi gerne ville på